

[Thorkil Kristensen.]

ifølge sagens natur så også gælde forslag, der angår Sydslesvigs administrative forhold til Holsten. Jeg tror, den højtærede minister vil være enig med mig i, at sådan må det forstås, og jeg har kun nævnt dette for tydelighedens skyld.

Jeg skal derefter vende mig til enkelte af de betragtninger af økonomisk natur, som den højtærede statsminister og den højtærede finansminister henvendte til mig i deres taler forleden dag.

Den højtærede statsminister spurgte, hvad venstres syn på forbruget var, idet han mente at kunne spore en vis forskel imellem mine udtalelser og de udtalelser, der blev fremsat af mit partis politiske ordfører, det ærede medlem hr. Knud Kristensen. Jeg skal derfor sige, at venstres stilling på dette punkt er følgende: vi mente, at det var rigtigt og nødvendigt, at der i den første tid efter krigen fandt en opgang i forbruget sted, fordi der i de sidste krigsår havde fundet en meget betydelig forbrugsnedgang sted — lad mig tilføje: navnlig for de mindre velstillede befolkningslag i byerne, og vel især i de store byer, for arbejderklassen og for andre med jævne indkomster, både fordi deres indkomstudvikling i visse tilfælde ikke fulgte så godt med som andres, og fordi forsyningsforholdene var vanskeligere i byerne end andre steder. Det var derfor nødvendigt, at der i den første tid fandt en forbrugsforøgelse sted, navnlig for disse befolkningslag, og noget sådant har også fundet sted, således som det ærede medlem hr. Knud Kristensen antydede. Imidlertid mener vi, at efter at man i løbet af et par år var kommet op i nærheden af den forbrugsstandard, vi havde før krigen, måtte man holde igen, og holde betydeligt igen overfor en yderligere forbrugsopgang, fordi genopbygningen kræver dette. Det var det, vi søgte at opnå gennem den forbrugsbeskatning, vi dels gennemførte, dels forsøgte at få gennemført, men af forskellige grunde ikke fik hele det høje tings tilslutning til.

Vi mener altså, at genopbygningen nu kræver, at man holder igen på forbruget, vi mener iøvrigt, at den har krævet det et godt stykke tid. Det er de samme synspunkter, som er gjort gældende i rege-

ringens nationalbudget på de steder, jeg citerede. Den højtærede statsminister kan formentlig ikke have noget imod, at vi deler de synspunkter, regeringens embedsmænd med regeringens samtykke har fremsat i dette nationalbudget. Jeg indrømmer, at den af regeringen bebudede skatteomlægning peger i anden retning, men fejlen er jo så den, at regeringen har to synspunkter, et, når man skriver nationalbudget, og et, når man bebuder skatteforslag. Men da den højtærede finansminister har sagt, at regeringen ikke har sluttet sine overvejelser med hensyn til skatteforslagene, ja, så er der jo endnu mulighed for at rette dette misforhold.

Jeg skal så gøre enkelte bemærkninger til den højtærede finansminister. Den højtærede minister talte om den tanke, jeg havde udkastet, at man i stedet for det nuværende enkelte pristal, som er bestemt for en ganske præcis indkomstkklasse, i virkeligheden burde have tre, nemlig tillige et for højere indkomstklasser og et for lavere. Herom sagde den højtærede minister, at det ikke havde været drøftet nærmere i pristalsnævnet. Det har nu været drøftet nærmere ved to møder i pristalsnævnet, og jeg synes, at denne drøftelse har været udførlig; desværre måtte jeg forlade det sidste møde, før det var sluttet, så jeg ved ikke, hvad der kom endeligt ud af det. Men når den højtærede minister udtalte en vis betænkelighed ved denne tanke, må jeg have lov til at udtale betænkelighed ved denne ministerens betænkelighed. Det kan nemlig ikke betyde andet, end at den højtærede minister er noget bange for eventuelt at få konstateret, at leveniveauet for forskellige indkomstklasser, således som jeg antydede det, har udviklet sig i forskellig retning, nærmere bestemt sådan, at leveniveauet for de større budgetter er steget stærkere end leveniveauet for de mindre budgetter. Men det går jo ikke an, at man undlader at fremkomme med oplysninger, fordi man er betænkelig ved de resultater, det kan give, og jeg kan da heller ikke tro, at den højtærede minister efter dette vil opretholde sin betænkelighed. Vi må i virkeligheden, da der har været så megen tale om den økonomiske fordeling her i landet, alle være interesseret i, at sandheden om disse forhold virkelig kom-